

en lagerbeskatning. Endvidere kan selskabet vælge at anvende lagerprincippet på disse fordringer efter den foreslåede bestemmelse i kursgevinstlovens § 25, stk. 5.

Det foreslåede stk. 5 i kursgevinstlovens § 25 bygger på princippet i det nuværende stk. 2. Reglen er dog tilpasset det forhold, at selskaber med det foreslåede stk. 4 i kursgevinstlovens § 25 får udvidet omfanget af fordringer, som undergives et tvunget lagerprincip. Bestemmelsen omfatter fordringer, der ikke omfattes af stk. 4, 1. pkt., stk. 7 eller stk. 9-12. Bestemmelsen omfatter således alle fordringer, der ikke er undergivet det obligatoriske lagerprincip. Det vil sige koncernterne fordringer (uanset om de er optaget til handel på et reguleret marked eller ej) i såvel danske kroner som fremmed valuta og vederlagsfordringer i danske kroner eller fremmed valuta.

Der foreslås endvidere den ændring, at adgangen til at vælge lagerprincippet i forhold til gæld alene skal omfatte gevinst og tab på gæld, der er optaget til handel på et reguleret marked. Ved gæld optaget til handel på et reguleret marked forstås fordringer optaget til handel på et reguleret marked set fra debitorsiden (udsteder). Når det foreslås at afskaffe muligheden for at vælge lagerprincippet kun for valutakursændringer på »ikke-børsnoteret« gæld, er begrundelsen, at valutakursændringer reelt ikke kan isoleres fra værdien af den bagvedliggende gæld.

Det foreslåede stk. 6 i kursgevinstlovens § 25 bygger på princippet i det nuværende stk. 3. Reglen er dog tilpasset det forhold, at selskaber med det foreslåede stk. 4 i kursgevinstlovens § 25 skal anvende lagerprincippet på fordringer, dog med undtagelse af koncernterne fordringer, hvor realisationsprincippet er det automatiske udgangspunkt.

Adgangen til anvendelse af realisationsprincippet er begrundet i, at der ikke er symmetri, i og med at der ikke er fradrag for tab. I sådanne situationer vil anvendelse af lagerprincippet udgøre en økonomisk belastning. For gæld, der er omfattet af kursgevinstlovens § 7, stk. 3 eller 4, er der imidlertid symmetri, da der er fradrag for tab. På den baggrund foreslås det derfor, at adgangen til at vælge realisationsprincippet modsat de gældende regler ikke skal omfatte gæld, der er omfattet af kursgevinstlovens § 7, stk. 3 eller 4.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 11, nr. 4.

Til nr. 11 og 13

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 10.

Kursgevinstlovens § 31 indeholder regler om tabsfradragsbegrænsning for selskabers tab på finansielle kontrakter, der vedrører aktier. Tabsfradragsbegrænsning gælder dog ikke for næringsskattepligtige selskaber.

Baggrunden for den begrænsede fradragsret er et ønske om at undgå de muligheder for skattearbitrage, som ville kunne opstå ved samspillet mellem reglerne om finansielle kontrakter og aktieavancebeskatningslovens regler om skattefrihed af gevinst ved salg af aktier efter 3 års ejertid.

Da reglen om skattefrihed efter 3 års ejertid foreslås ændret, således at skattefrihed af gevinst kun kan forekomme i forhold til datterselskabsaktier, koncernselskabsaktier og egne aktier, foreslås reglen om tabsfradragsbegrænsning ændret i overensstemmelse hermed. Det vil sige, at adgangen til fradrag for tab begrænses, når kontrakten vedrører aktier, som for udsteder, erhverver eller et selskab, der er koncernforbundet med udsteder eller erhverver, har karakter af datterselskabsaktier, koncernselskabsaktier eller egne aktier.

Sidste del af det foreslåede nye 2. pkt. i kursgevinstlovens § 31, stk. 1, omfatter kontrakter, der omhandler udsteders eller erhververs egne aktier.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 14, nr. 20.

Til nr. 14-16

Der foreslås at ophæve bestemmelsen om fraflytterbeskatning af selskabers besiddelser af fordringer, gæld og finansielle kontrakter, når disse udgår af den begrænsede skattepligt efter selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra a.

Begrundelsen er, at bestemmelsen er overflødig, da beskatning i de pågældende situationer er reguleret i selskabsskatteovens § 8, stk. 4. Det følger af bestemmelsen i selskabsskatteovens § 8, stk. 4, at overførsel af aktiver og passiver, som efter overførslen ikke længere er omfattet af dansk beskatning, internt i selskabet til et fast driftssted eller et hovedkontor i udlandet, sidestilles med salg til koncernforbundet selskab til handelsværdien på overførselstidspunktet.

Til nr. 17

Der er tale om rettelser af en henvisningsfejl.